

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 17/12 92. Første behandling 25/2
93. Betænkning 27/5 93. Anden behandling
8/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Denne her sag har haft en noget, tillad mig udtrykket, speciel behandling. I sidste folketingssamling, da Fremskridtspartiet fremsatte et tilsvarende lovforslag, oplevede vi ved første behandling, at der minsandten var flertal for forslaget, idet partierne CD og Socialdemokratiet støttede det. Men da man kom frem til, at der skulle trykkes på knapperne, valgte partierne alligevel at dække sig med et lidt vissent figenblad og sige, at man syntes, det var nødvendigt at tage en snak med P & T, før man foretog så drastisk en ting som at forlange, at de udenlandske posttakster skulle underlægges den samme behandling som indenlandske posttakster – for det er i virkeligheden bare det, det går ud på. Det går udelukkende ud på, at lige så vel som det er Folketingets Finansudvalg, der endeligt godkender, om vi skal betale 3 eller 4 eller 5 kr., når vi sender et brev her i landet, skulle det også være Folketingets Finansudvalg, der godkendte portotaksterne for de udenlandske forsendelser.

Imidlertid synes vi, sagen er vigtig, al den stund der er en lang række danske eksportvirksomheder, der lider under, at postvæsenet har valgt en portopolitik, der betyder, at der er konkurrenceforvridning, en portopolitik, der betyder, at man særlig i det jyske område har firmaer, der kører rundt og indsamler post med det formål at afsende det fra postkasser i f.eks. Tyskland, ja, man har endda den situation, at det nok så aggressive hollandske postvæsen henter post i Danmark for at ekspedere den videre til den store verden.

Vi synes, det er dumt, at det danske postvæsen har opført sig på den måde, har valgt en portopolitik, der betyder, at vi mister valuta, så vi genfremsatte forslaget, og det interessante var så, at der kom et regeringsskifte, og at en af de personer, der har været de varmeste fortalere

for det her forslag, nemlig CD's tidligere ordfører på sagen, hr. Arne Melchior, blev minister for området. Så var der hos os en klar forventning om, at man kunne få den her sag bragt i orden.

Derfor skal jeg i den forbindelse rose ministeren for, at ministeren meget hurtigt tog det initiativ at få en forhandling med P & T, og som der er refereret til i betænkningen, har P & T demonstreret den fornødne evne til at lytte til sine omgivelser.

Men det ændrer ikke ved det forhold, at det er et enkeltstående tilfælde, hvor ministeren tager en snak med post- og telegrafvæsenet. Hvad sker der allerede næste gang, post- og telegrafvæsenet stiller med forslag til portoforhøjelser? Kan vi så også forvente, at der er en minister, som kender sin plads, eller vil vi opleve, at post- og telegrafvæsenet går ud og gennemfører portoforhøjelser, som er til skade for dansk erhvervsliv? Det ved vi ikke. Vi ved bare, at i dette enkelte tilfælde var vi heldige, og at sagen nu efter halvandet år er faldet ud til fordel for dansk erhvervsliv.

Derfor mener vi, at der stadig væk kun er saglige argumenter for, at udenlandske posttakster skal behandles på samme måde som de indenlandske posttakster, nemlig at man skal en tur forbi Folketingets Finansudvalg.

Jamen – er der så dem der siger – hvordan harmonerer det med Fremskridtspartiets ellers så liberale syn? Det harmonerer derhen, at så længe det danske postvæsen har monopol på besøgelse af de her ting, må det også være sådan, at der er politisk snor i, hvad der foregår. Hvis vi ophæver monopollet og tillader fri konkurrence, så må post- og telegrafvæsenet selv fastsætte deres takster, og så vil der ikke blive løftet så meget som et øjenbryn fra Fremskridtspartiets side. Men så længe de har et monopol, må det også være sådan, at der er politisk snor i det monopol, og det er der ikke i øjeblikket. I øjeblikket er vi og dansk erhvervsliv afhængige af, om der sidder en minister, der kender sin besøgstid. Det gør der så lige i dette øjeblik, men hvor længe? Det aner vi ikke noget som helst om, og derfor burde selve den endelige godkendelse flyttes til Folketingets Finansudvalg.

Det er præcis, hvad lovforslaget går ud på, og derfor er det ærgerligt, at det ikke bliver vedtaget i dag.